

Allsangshäfte

UTGIVET AV HALLANDSPOSTEN

1 Sv. Ps. 21.

Härlig är jorden,
Härlig är Guds himmel,
Skön är själarnas pilgrimsgång.
Genom de fagra
Riken på jorden
Gå vi till paradiset med sång.

Tidevarv komma,
Tidevarv försvinna,
Släkten följa släktens gång.
Aldrig förstummas
Tonen från himlen
I själens glada pilgrimssång.

2 Sv. Ps. 420.

Din klara sol går åter opp,
Jag tackar dig, min Gud.
Med kraft och mod och nyfött hopp
Jag höjer glädjens ljud.

Din sol går opp för ond och god,
För alla som för mig;
O må jag så i tålmod
Och kärlek likna dig.

O må jag ock med flit och dygd
Och måtta i begär
Än kunna glädjas i ditt skygd
Var dag du mig beskär.

Då skall jag, trygg i råd och dåd,
Till dig, o Fader, fly
Och än förnimma, att din nåd
Är varje morgon ny.

Wallin.

3 Sv. Ps. 525.

Fåglarna med glädje sjunga
I den klara morgonväkt,
Liljorna på marken gunga,
Livade av vårens fläkt.
Låt ock mig till ditt behag
Ägna dig min levnadsdag.
Skänk den sanna levnadsfröjden,
Helga den med ljus från höjden

Som den unga björk i skogen
Växer frisk i sommarregn,
Låt mig växa, ren och trogen,
I ditt hulda fadershägn.
Och när stormar skaka mig,
Låt mig fäste ha i dig
Och mig hålla vid det ena:
Att dig älska, frukta, tjäna.

Aktiebolaget

GÖTEBORGS BANK

HALMSTAD

ÖRNÅS PENSIONAT

Telefon 25

(Extra förbindelse med Halmstad, när Mahults station är stängd.)

Pensionatet är beläget vid den idylliska Simlängen.
Underbara promenader i såväl löv- som barrskog.
Jakt- och sportfiske. Tennis- och badmintonplan.

ÖPPET ÅRET OM • NY REGIM

7 Sveriges flagga.

Flamma stolt mot dunkla skyar,
lik en glimt av sommarns sol
över Sveriges skogar, berg och byar,
över vatten av viol,
du, som sjunger när du bredes
som vår gamla lyckas tolk:
»Solen lyser!
Solen lyser!
Ingen vredes
åska slog vårt tappra folk!

Flamma högt, vår kärleks tecken,
värm oss, när det blåser kallt!
Stråla ur de blåa vecken
kärlek mera stark än allt!
Sveriges flagga, Sveriges ära,
fornklenod och framtidstolk.
Gud är med oss,
Gud är med oss,
Han skall bära
stark vårt fria svenska folk.

Hugo Alfvén.

8 Land, du välsignade.

Land du välsignade, tag min sång!
Gjut din ande i orden!
Giv att den ljuder fullkomnad en gång,
sången om landet i Norden.
Sången om sjumila skogar och sjö,
Slätter som skördar oss bära,
midnattssol och midvintersnö,
Sverige till ära, Sverige!

Land du välsignade, tag mitt verk!
Dig min strävan jag vige!
Signa min tanke och armen stärk!
Främst bland de främste jag stige.
Att när min bana jag ändat har,
stigit till skuggorna neder,
stolt man må minnas, att svensk jag var,
Sverige till heder, Sverige!

Elisabeth Björklund.

Hell dig, du höga Nord!
Hell dig, vår fosterjord!
Kraft och mod,
liv och blod
vi offra för din ära,
kraft och mod,
liv och blod
vi offra för din ära,
Leve, leve, leve vårt fosterland!

Hell dig, du fria strand!
Hell dig, du hjältars land!
Enighet,
trofasthet
är dina söners lära,
enighet,
trofasthet
är dina söners lära.
Leve, leve, leve vårt fosterland!

Hell er, I gamla berg,
jättar med järn till märg!
Fjäll och hav
aldrig slav
i Manhem skola bära.
Fjäll och hav
aldrig slav
i Manhem skola bära.
Leve, leve, leve vårt fosterland!

F. B. Cöster.

10 Sverige.

Sverige, Sverige, Sverige, fosterland,
vår längtans bygd, vårt hem på jorden!
Nu spela skällorna, där härar lyst av
brand
och dåd blev saga, men med hand vid
hand
svär än ditt folk som förr de gamla
trohetsorden.
Fall, julesnö, och susa djupa mo!
Brinn, österstjärna, genom junikvällen!
Sverige, moder! Bliv vår strid, vår ro,
du land, där våra barn en gång få bo
och våra fäder sova under kyrkohällen.
Heidenstam.

Klocka, ring högt över stad, över land,
Ring om en himmel bak skyarnas rand,
Ring om de själar, vändas i strid,
Klocka, ring fred i vår kampfyllda tid,
Klocka, ring fred i vår kampfyllda tid!

Väck alla kärlekens minnen till liv,
Hemmens bevarande väktare bliv,
Minn om en maka, om barn och om mor,
All deras kärlek, uppoffrande stor,
All deras kärlek, uppoffrande stor!

Träng med din klang djupt i själarna in,
Väck ur sin tröghet det sömntunga sinn,
Mana fram allt, som kan stämma till fred,
Vägen från hat till försoning bered,
Vägen från hat till försoning bered!

Klocka, med makt genom krigsdånet
träng,

Och de förhårdades hjärtmurar spräng,
Rena all världen från tvedrägt och strid,
Klocka, ring fred i vår kampfyllda tid,
Klocka, ring fred i vår kampfyllda tid!
Sophus Andersen.

12 Mandom mod.

Mandom, mod och morske män
finns i gamla Sverige än.
Kraft i arm och mod i barm,
ungdomsvarm i bardalarn.
Ögon blå, då och då
le i blomsterdalar där.
Nord, du jordens jättele,
Nord, du milda hjärtans hem!

Toner än från forna dar
ljuda där i skog och dal,
vilda som en storm på hav,
milda som en tår på grav.
Lyssnen då, vänner, på
hemlands hundraårig sång,
lyssnen, älsken lären den,
sjungen, sjung den själva sen!

R. Dybeck.

MODERNA

Radioapparater

RESERVDELAR och RESERVÖR

W. HÖGLUND • Kungsgatan 22 • Telefon 210

FOLKPARKEN

**bjuder alltid sin publik
de bästa nöjesprogrammen**

1994/95:8A

Hör hur västanvinden susar,
se, hur härligt majsol ler!
Hör, hur bäcken ystert brusar,
inga bojar hålla mer.
ser du sippor små, hör du lärkor slå
sina drillar högt mot himlen blå.
Ack, hur tiden går! Nu är åter vår.
Välkommen härliga vår!

Alla skogens fåglar sjunga.
Det är liv i dal, på höjd.
O, så låt oss, gamla, unga,
sjunga vårens lov med fröjd!
I vår ungdoms vår, ack, hur lätt det går
stämman upp en sång för nyfödd vår.
Är den kulen, grå, det är vår ändå.
Välkommen härliga vår!

L. Aug. Lundh.

14 *Slumrande toner.*

Slumrande toner fjärran ur tiden, toner
ifrån stugor från fält och vänan lid,
sällsamma röster ur gravarnas dunkel,
jubel o. kvalsång från hänsovnas tid.
Vaknen alla, höjen eder! Fädernas bud-
skap, I bringen till söner till lyss-
nande tid.

Står inunder rönnen lutande stugan,
mossbeväxt är trappan o. ogräsen gro.
Innanför rutornas gröngamla stängsel
minnena de sova i ljudlösan ro.
Böj ditt huvud! Träd försiktigt! Helig
är platsen, där fädernas hägnande
andar bo.

Slocknade kolen vi tända på härden.
Varsamt vi taga det kära i vår vård.
Spinnrocken surrar vid lågande brasan,
medan vi väva på sägnernas bård.
Flamma forneld! Lys vår gärning! Lys
genom tiden för sönerna väg hem till
fädernas gård!

jag fara.

Till Österland vill jag fara,
där bor allra kärasten min.
Bortom berg och djupa dalar
allt under så grönan en lind.

Min själ, du göre dig redo den samma
vägen att gå
över berg och torra hedar, förr'n natten
faller oss på!

Jag sökte av allt mitt sinne och fann
honom icke där,
Var skall jag honom finna, som själen
haver så kär

16 *Upp till sång!*

Klinge sången, klinge sången,
giv din känsla ord och röst.
Låt din själ, i stoftet fången,
klinga ut till hjälp och tröst.

Låt den bäras, låt den svinga
fridens bud till bloddränkt mark.
Låt den ljus i mörker bringa,
kvinnligt vek och manligt stark.

Krigets gud kring alla länder
drar ett dok av eld och brand,
kanske snart hans fackla tänder
samma eld kring Sveriges land.

Ingen fruktan, ingen vacklan,
höj din sång med manligt mod,
Sveriges folk med frihetsfacklan
står berett med järn och blod.

Barnastämmor, klocklikt klara,
arvet tag av fädrens sång:
ut ur tidens nöd och fara
bärga arvet hem en gång!

Där björkarna susa sin milda sommar
sång
och ängen av rosor blommor,
skall vårt strålande brudfölje en gång
draga fram i den ljuvliga sommar.

Där barndomstidens minnen sväva ljust
omkring
och drömmarna på barndomsstigar
vandra,
där skola vi i sommar växla tro och
ring
och lova att älska varandra.

Där björkarna susa, där skola vi bland
dem
svära trohet och kärlek åt varandra.
Där skola vi se'n bygga vår unga lyckas
hem
och göra livet ljuvligt för varandra.

Viktor Sund.

18 *Sjösala vals.*

Rönnerdahl han skuttar med ett skratt
ur sin säng,
solen står på Orrberget, sunnanvind
brusar.
Rönnerdahl han valsar över Sjösala äng:
Hör min vackra visa, kom sjung min
refräng.

Tärnan har fått ungar
och dyker i min vik,
från alla gröna dungar
hörs finkarnas musik
och se så många blommor
som redan slagit ut på ängen,
gullviva, mandelblom, kattfot och blå viol.

vaderna,
lycklig som en lärka uti majsolens sken
sjunger han för ekorn, som gungar på
gren:

Kurre, kurre, kurre
nu dansar Rönnerdahl
Ko-ko och göken ropar
uti min gröna dal
och se så många blommor
som redan slagit ut på ängen,
gullviva, mandelblom, kattfot och blå viol.

Rönnerdahl han binder utav blommor en
krans,
binder den kring håret det gråa och
rufsiga,
valsar in i stugan och har lutan till
hands,
väcker frun och barnen med drill och
kadans.

Titta ropar ungarna
pappa är en brud
med blomsterkrans i håret
och nattskjorta till skrud.
Och se så många blommor
som redan slagit ut på ängen,
gullviva, mandelblom, kattfot och blå viol.

Rönnerdahl är gammal, men han valsar
ändå,
Rönnerdahl har sorger och ont om
sekiner,
Sällan får han rasta — han får slita för
två,
hur han klarar skivan kan ingen förstå,

ingen utom tärnan
i viken (hon som dök)
och ekorn och finken
och vårens första gök.
Och blommorna, de blommor
som redan slagit ut på ängen,
gullviva, mandelblom, kattfot och blå viol.

Evert Taube.

För högtidsdagar:

EN VACKERT TEXTAD ADRESS

från

PAPPERSBOLAGET

Carlander & C:o

I VÅRT RIKHALTIGA URVAL
av

TAK-, GOLV-, VÄGG- och BORDSLAMPOR

kommer Ni säkert att finna det Ni
tänkt Er, även beträffande priset.

GÖR ETT BESÖK!

Elektra Klammerdammsg. 13

Tel. 100. Bost.: 2489 — 2449 — 102.

Där gingo tre jäntor i solen
på vägen till Lindane Le,
de svängde, de svepte med kjolen,
de trallade alla tre.
Tralalala, tralalalalala, tralalalalala, etc.

De gingo i takt som soldater,
och sedan så valsade de,
och "Udden är så later".
De trallade alla tre.
Tralalalalala etc.

Men när som de kommo till kröken
av vägen vid Lindane Le,
de ropade alla "Hör göken!"
sen skvätte och tystnade de.
Tralalalalala etc.

Och tego så tyst som de döda
och rodnade, alla de tre.
Men varföre blevo de röda
och varföre tystnade de?
Tralalalalala etc.

Jo!
Det stod tre studenter vid grinden,
och därför så tystnade de
och blevo så röda om kinden
de trallande jäntorna tre.
Tralalalalala etc.

Det stod tre studenter vid kröken
och flinade, alla de tre,
och härmade och skreko: "Hör göken!"
och alla så trallade de.
Tralalalalala etc. G. Fröding.

20 Vårvindar friska.

Vårvindar friska leka och viska
lunderna om likt älskande par.
Strömmarna ila, finna ej vila,
förrän i havet störtvägen far.
Klappa mitt hjärta, klaga! O, hör!
Vallhornets klang bland klipporna dör
Strömkarlen spelar, sorgerna delar
vakan kring berg och dal.

Vägarna de skrida, älvarna de glida,
vindarna de rida högt på löddrig sky.
Skogarna de gånga stora steg och långa.
Åsarna de draga långt från bygd och by.
Högst av alla vandrar solen själv —
kom och låt oss följa sol och vind och
älv!

Stackars de som sitta i en vrå och titta
rakt emot en vägg och ingen solglimt
få!

Stackars de som ligga långtande och
tigga
bara lite luft och lite himmel blå.
Lyckliga vi fria vandringsmän,
glatt vi gå och komma gladare igen!

Upp i fjällen gå vi, blåa höjder nå vi,
vinden blåser bort all dalens rök och
damm.

Vidderna de tiga, klintarna de stiga,
djupt i djupet under oss dra molnen
fram.

Vandra vi i dalen ner igen,
fjällets friska vind han dansar kring
oss än!

K. E. Forsslund.

22 Kom lyssna.

Kom, lyssna till granar, som susa långt
inne i skogarnas djup!

Kom, lyssna till älvar, som brusa från
branten av klippornas stup!

Sjungen, granar, sjungen en tjusande
hemlandssång!

Sjungen, älvar, sjungen med forsarnas
gång!

Kom, lyssna till bäcken, som porlar så
glatt i den leende ängd!

Kom, lyssna till källan, som sorlar i
hagen bland vildrosors mängd.

Sjungen, bäckar, sjungen en tjusande
hemlandssång!

Sjungen, källor, sjungen vid skällornas
gång.

O. Holmberg.

dagar

I sommarens soliga dagar
vi gå genom skogar och hagar,
på färdens besvär ingen klagar,
vi sjunga var vi gå. Hallå! Hallå!

Refr.:

Du, som är ung, kom med och sjung
och sitt ej hemma slö och tung.
Vår sångartropp han gångar opp
på kullens allra högsta topp.
I sommarens soliga dagar
vi sjunga var vi gå. Hallå! Hallå!

När vårliga vindarna susa,
när natt liksom dag äro ljusa,
ja, då skola sångerna brusa.
Vi sjunga var vi gå. Hallå! Hallå!

Refr.:

Du, som är ung etc.

Bland mognande skördar, som gunga,
vi vandra i klunga och sjunga.
De gamla, som hör oss, bli unga.
Vi sjunga var vi gå. Hallå! Hallå!

Refr.:

Du, som är ung etc.

När höstvindar ila så kalla,
när vita små flingorna falla,
vid minnet så tralla vi alla.
Vi sjunga var vi gå. Hallå! Hallå!

Refr.:

Du, som är ung etc.

24 Kanon.

Broder Jakob, broder Jakob sover du,
sover du.

Ring till ottesången, ring till ottesången.
Bing bang bång, bing bang bång.

Röda stugor tåga vi förbi.
Glatt kring nejden hörs vår melodi.
Ljusa björkar, sommarhimmel fri
hågnar den jublande färden.
Sången klingar! Hör vår muntra låt!
Allt är glädje! Må vi följas åt!
Solen lyser och på vandringsstråt
dra vi med sång genom världen!

Blanka sjöar skymta där vi gå.
Gröna hagar sommarfagra stå.
Bergen locka, lysande och blå,
långt bortom skogsklädda kullar.
Genom höga stammars pelarhall
svävar ekot av vår glada trall.
Ungdomsfriska toners jubelsvall
hän över åsarna rullar.

Långt från bygdens trängsel, rök och
stoft

gå vi ut till sol och barrskogsdoft.
Under ljusa sommarskyars loft
vildmarken lever och blommar.
Fyll din själ med sommarlandets ro!
Drag hit ut från trångt och unket bo!
Vinden sjunger över milsvind mo
sången om ungdom och sommar.

26 Vinden drar.

Vinden drar, skeppet far bort till fjärran
land,
och sjömansgossens lilla, lilla vän står
sörjande på strand.

Gråt nu ej, lilla vän, torka tåren bort
och tänk på mig och på den ljuva tid,
som kommer inom kort!

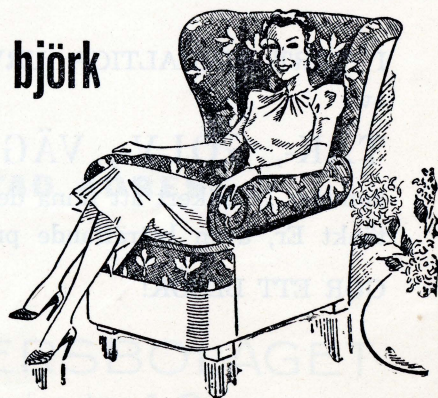
Silver, gull, kistan full hämtar jag åt
dig,
jag hämtar vackert siden, sammetstyg,
och allt jag skänker dig.

Möblemang i såväl ek som björk

Sängkammarmöbler.

Alla sorters kompletterings-
möbler till erkänt lägsta priser
på grund av små omkostnader.

Avid Svensson
MÖBELAFFÄR

Laholmsvägen 101. Telefon 3757.

Alla Sångare

i Allsången

förfriska sig med **HALLANDSGÅRDENS**

goda kaffe!

Allting på jordens rund måste förgå,
men vår fru Musica, men vår fru Mu-
sica, men vår fru Musica hon
skall bestå.

28 *Linblommornas visa.*

Linblommor blyga, linblommor blå,
sommarrvind susar i solen.
En gång skall vävstolen dunka och slå
skyttelen gå
med finaste lintråd på spolen.

Linnet skall skördas och rivs för hand,
blötas och hängas på hagen,
blötas och rötas och stötas ibland,
dragas iland,
hänga ett halvår på hagen.

Linnet skall sedan till linskäkten gå
häcklas och borstas och skäktas,
frias från stjälkarna grova och grå,
lintottar små
som finaste silke skall skäktas.

Spinnrocken surrar och nystkronor går,
flitiga fingrar tvinna,
linhuvud höga på spinnrocken slår
nystkronan går,
flitiga fingrarna spinna.

Linnet skall vävas och bultarna gå,
revas och trädas i skeden.
Arla och särila skall vävstolen slå,
skottspolen gå,
garnet skall trädas i skeden.

Linblommor blyga, linblommor små,
en gång skall sommarrvind vina,
susa er saga och solen skall då
lysa uppå
brudelin, brudelin fina.

Georg Granberg.

havets våg.

En sjöman älskar havets våg,
hör vågornas brus!
När stormen skakar mast och tåg,
hör stormarnas sus!
Farväl, farväl, förtjusande mö!
Vi komma väl snart igen.

Jag avsked tar av vännen kär
vid vågornas brus.
Den hulda då mig trohet svär
i stormarnas sus.
Farväl, farväl, förtjusande mö!
Vi komma väl snart igen.

Hon trycker då så ömt min hand
vid vågornas brus.
Då känns det tungt att gå från land
till stormarnas sus.
Farväl, farväl, förtjusande mö!
Vi komma väl snart igen.

Hon viskar ömt och ljuvt mitt namn
vid vågornas brus.
Kom snart tillbaka i min famn
från stormarnas sus.
Farväl, farväl, förtjusande mö!
Vi komma väl snart igen.

Min trogna flickas varma kyss,
— hör vågornas brus! —
för sista gången fick jag nyss
vid stormarnas sus.
Farväl, farväl, förtjusande mö,
vi komma väl snart igen.

30 *Kanon.*

Morgonsolen redan strålar högt på blåa
himmelen;
lilla fågeln glättigt sjunger från sin
gren igen.

Såsom han vi glada stämma upp vår
sång mot himlens höjd,
sedan skynda vi att börja arbetet med
fröjd.

Uti vår hage där växa blå bär.
Kom, hjärtans fröjd!
Vill du mig något, så träffas vi där.
Kom, liljor och akvileja,
Kom, rosor och salivia!
Kom, ljuva krusmynta, kom, hjärtans
fröjd!

Fagra små blommor där bjuda till dans.
Kom, hjärtans fröjd!
Vill du, så binder jag åt dig en krans.
Kom, liljor och akvileja,
Kom, rosor och salivia!
Kom, ljuva krusmynta, kom, hjärtans
fröjd!

Kransen, den sättar jag sen i ditt hår.
Kom, hjärtans fröjd!
Solen den dalar, men hoppet uppgår.
Kom, liljor och akvileja,
Kom, rosor och salivia!
Kom, ljuva krusmynta, kom, hjärtans
fröjd!

Uti vår hage finns blommor och bär.
Kom, hjärtans fröjd!
Men utav alla du kärast mig är.
Kom, liljor och akvileja,
Kom, rosor och salivia!
Kom, ljuva krusmynta, kom, hjärtans
fröjd!

32 *Härlig är kvällen.*

Härlig är kvällen, fridfull och ren
Solen kring fjällen sprider sitt sken,
sakta sig sänker ned på sin bädd
Strålände blänker vågornas brädd.

Natten kring haven breder sitt flor,
tyst som i graven stillheten bor.
Guldfiskar glimma rikt invid strand.
Svanorna simma sakta till land.

Tystnad är sången, bönen också.
Vandrarn är gången vilan att nå.
Midnattens tärnor binda en krans,
tusende stjärnor sprida sin glans.

E. Kylander.

Det byggdes ett skepp uti Norden,
Albertina, så var det skeppets namn.
Pumpa läns!
Albertina, låt så vara.
Albertina, ingen fara.
Albertina, så var det skeppets namn.

Det skeppet är allaredan målat,
det är målat i rött och gredelint.
Pumpa läns! etc.

Det skeppet är allaredan lastat,
det är lastat med vin och bajerskt öl.
Pumpa läns! etc.

Det skeppet är allaredan gånget,
det är gånget på böljorna de blå.
Pumpa läns! etc.

Det skeppet är allaredan sjunket
det har sjunkit bland bränningar och
skär.
Pumpa läns! etc.

Dess gravskrift är allaredan skriven,
den är skriven på förgyllande latin.
Pumpa läns! etc.

På stranden står flickan och gråter.
ja, hon gråter för lilla vännen sin.
Pumpa läns!

34 *Videvisan.*

Sov, du lilla vide ungi! Än så är det
vinter,
än så sova björk och ljung, ros och
hyacinter.
Än så är det långt till vår, innan rönn
i blomma står.
Sov, du lilla vide! Än så är det vinter.
Solskens öga ser på dig, solskens famn
dig vaggar.
Snart blir grönt på skogens stig, och
var blomma flaggar.
Än en liten solskensbön: vide liten blir
så grön.
Solskensöga ser dig, solskens famn dig
vaggar. *Z. Topelius.*

Boken BÄSTA GÅVAN!

KÖP DEN I

MEIJELS BOKHANDEL
HALMSTAD

Telefoner: 595, 3095

Appeltofftska

BRYGGERIETS

LÄSKEDRYCKER

ÄRO VERKLIGT

FÖRNÄMLIGA och

VÄLSMAKANDE

Lämner gemaken, vandrer ur salen,
Träder på trappan med en bräddfyllt
pokal!
Jorden är vaken, genom all dalen
Vår vinden dansar som en lustig signal!

Kransar er binden, kransar till leken,
Kransar av blomster och grönaste blad,
Blad ifrån linden, blad ifrån eken —
Världen är skimrande och dagen är glad!

Skyarna tåga, sjöarna blänka,
Skogarna gunga högt mot himmelen
den blå.
Glömmer att fråga, glömmer att tänka,
Sjunger och roger er och danser på tå!
O. Thunman.

37 Flickorna i Småland.

På lingonröda tuvor och på villande mo
där furuskogen susar susilull och susilo,
där kan du se dem, en och en och stundom två och två,
på lingonröda tuvor komma dansande på tå.
Det är flickorna i Småland, det är flickorna från mon.
Det är flickorna som vallmoblom och lilja och pion.
Ja, det är flickorna i Småland, susilull och susilo,
som gå vallande och trallande på villande mo.

Och går du ut på vägarne, du gångande sven,
ja, går du ut i världen för att söka dig en vän,
och frågar du och spörjer, susilull och susilo
var männ' i hela världen de bästa flickor bo.
Det är flickorna i Småland, det är flickorna från mon.
Det är flickorna som vallmoblom och lilja och pion.
Ja, det är flickorna i Småland, susilull och susilo,
som gå vallande och trallande på villande mo.

Och vänder du dig spörjande att få den gåtan löst
och vänder du dig sörjande mot väster och mot öst,
då skall du höra vindens susilull och susilo
dig svara var i världen de bästa flickor bo:
Det är flickorna i Småland, det är flickorna från mon.
Det är flickorna som vallmoblom och lilja och pion.
Ja, det är flickorna i Småland, susilull och susilo,
som gå vallande och trallande på villande mo.

Karl Williams.

KLICHÉER

FRÅN

Kliché-Reklam . HALMSTAD

Sjung, sjung, brusande våg! Visorna
dina vet jag.
Sjung, sjung, fågel i skog! Drillarna
kan jag nog
Sjung, sjung, blomster i vind. Sucka
se'n aldrig mera!
Sjung, sjung, mitt hjärta du! Klaga ej
mera nu!
Sjung, sjung, brusande våg! Visorna
dina vet jag!
Sjung, sjung, fågel i skog! Drillarna
kan jag nog.

Z. Topelius

Vi gå över daggstänkta berg, fallera,
som lånat av smaragderna sin färg,
fallera,
och sorger ha vi inga,
våra glada visor klinga,
när vi gå över daggstänkta berg, fallera.

De väldiga skogarnas sus, fallera,
gå mäktiga som orgeltoners brus, fallera,
och livets vardagsträta, så lätt det är
förgäta
vid de väldiga skogarnas brus, fallera

De gamla, de kloka må le, fallera,
vi äro ej förståndiga som de, fallera.
Ty vem skulle sjunga om våren den
unga,
om vi voro kloka som de, fallera.

I mänskor förglömmen er gråt, fallera,
och kom och följ en oss åt, fallera!
Se, fjärran vi gångna att solskenet
fånga,
Ja, kommen och följ en oss åt, fallera!

Så gladeligt hand uti hand, fallera,
nu gå vi till fågel Fenix land, fallera,
till det sagoland som skiner
av smaragder och rubiner.
Nu gå vi till fågel Fenix land, fallera.
O. Thunman.

39 Fjärran han dröjer.

Fjärran han dröjer från grönskande
dalar,
borta i konungens gyllene salar;
ack lilla fågeln! ack lilla hjärtevän,
kommer du ej snart, kommer du ej
snart!

Där månne finnas de fagrade tärnor,
älskade se ej de strålände stjärnor!
ack lilla fågeln! ack lilla hjärtevän,
kommer du ej snart, kommer du ej
snart!

Fjäriln vingad syns på Haga mellan
dimmors frost och dun
sig sitt gröna skjul tillaga och i blom-
man sin paulun.
Minsta kräk i kärr och syra, nyss av
solens värme väckt,
till en ny, högtidlig yra eldas vid
sefireds fläkt.

Haga, i ditt sköte röjes gräsets brodd
och gröna plan;
stolt i dina rännlar höjes gungande den
vita svan.
Ut ur skogens glesa kamrar höras täta
återskall
än från den, graniten hamrar, än från
yx i björk och tall.

Se, Brunnsvikens små najader höja sina
gyllne horn,
och de frustande kaskader sprutas över
Solna torn.
Under skygd av välvda stammar på den
våg, man städad ser,
fålen yvs, och hjulet dammar, bonden
milt åt Haga ler. *Bellman.*

41 Längtan till landet.

Vintern rasat ut bland våra fjällar,
drivans blommor smälta ner och dö,
himlen ler i vårens ljusa kvällar,
solen väcker liv i skog och sjö.
Snart är sommarn här; i purpurvägor,
guldbelagda, azurskiftande,
ligga ängarne i dagens lågor,
och i lunden dansa källorne.

Ja, jag kommer! Hälsn glada vindar,
ut till landet, ut till fåglarne,
att jag älskar dem till björk och lindar,
sjö och berg jag vill dem återse;
se dem än som i min barndoms stunder,
följa bäckens dans till klarnad sjö,
trastens sång i furuskogens lunder,
vattenfågeln lek kring fjärd och ö.
O. Lindblad.

VÅRDRESSEN

BLIR SOM NY FÖR NÅGRA KRONOR

Låt oss redan nu ta hand om Er våreki-
pering, kemisk tvätta och färga om det så
behövs samt reparera och pressa upp den.
På så sätt får Ni en billig vårekipering i år.

ANCO

ANDERSSON & C:o, KEMISK TVÄTT

Klammerdammsgatan 21 . Telefon 4085

1954/95:8A

I roslagens fann på den blommande ö,
där vägorna klucka mot strand,
där vassarna vagga och nyslaget hö
det doftar emot mig ibland,
där sitter jag ute i bersån på en bänk
och tittar på tärnor och mäs
som störta mot fjärden i glitter och
stänk
på jakt efter födan gunäs.

Självt blandar jag fredligt mitt kaffe
med Kron
till angenäm styrka och smak
och lyssnar till dragspelets lockande ton
som hörs från mitt stugogemak.
Jag är som en pojke, fast farfar jag är
ja, rospiggen spritter i mig.
Det blir bara värre med åren det där
med dans och med jäntornas blig.

Se måsen med löjan i näbb han fick
sitt!
Men jag fick en arm om min hals!
O, eviga ungdom, mitt hjärta är ditt,
spel opp, jag vill dansa en vals!
Det doftar, det sjunger från skog och
från sjö
i natt skall du vara min gäst!
Här dansar Calle Schewen med Rosla-
gens mö
och solen går ned i nordväst.

Då vilar min blommande ö vid din
barm
du dunkelblå, vindstilla fjärd
och juninattsskymningen smyger sig
varm
till sovande buskar och träd.
Min älva, du dansar så lyssnande tyst!
och tänker att karlar är troll,
den skälver, din barnsliga hand, som
jag kysst,
och valsen förklingar i moll.

Men hej, alla vänner som gästa min ö!
Jag är både nykter och klok!
När morgonen gryr skall jag vålma
mitt hö
och vittja tvåhundra krok.

din kös!
Det brinner i martallens topp!
Här dansar Calle Schewen med Rosla-
gens ros,
han dansar när solen går opp!

E. Taube.

43 *Hallandssång.*

Vinden och vågen ha danat vårt Halland,
jämnat dess slätter och format dess
strand.
Ginsten på våren och ljungen på hösten.
pryder dess hedar och smeker dess
barm.

Idogt ha fädren det odlat och vårdat.
Åkrar ha brutits i möda och svett.
Fälten som giva oss gyllene skördar
bölja kring foten av hövdingens hög.

Nordpå går Nordan bland urbergets
klippor.
Sydpå går Sunnan från blånande ås.
Västån på sommar'n bland dynerna
leker.
Östan går fram över sjöar och skog.

Vinden och vågen ha danat vårt Halland,
jämnat dess slätter och format dess
strand.

Vinden och vågen en hallänning älskar,
slätten och stranden och hela vårt land.

Valter Höijer.

44 *Här är gudagott att vara.*

Här är gudagott att vara,
o, vad livet dock är skönt!
Hör, vad fröjd bland fåglars skara,
se, vad gräset lyser grönt!
Humlan surrar, fjärlin prålar,
lärkan slår i skyn sin drill,
och ur nektarfyllda skålar
dricka oss små blommor till.

G. Wennerberg.

JOHANS

All round inom byggnadsämnesindustrien

TILLVERKARE

DISTRIBUTÖR

AB Johan Nilssons Byggnadsmaterial, Halmstad